

Ernst, Heinrich Wilhelm, houslista a skladatel, narozen asi 1912, Brno, zemřel 8. 10. 1865, Nice.

Houslový virtuos a hudební skladatel židovského původu se narodil v Brně na ulici Křenové č. 58, datum jeho narození se odhaduje v rámci období mezi březnem roku 1811 a červnem roku 1812, nejčastěji se pak setkáme s datem 8. června 1912. Díky svému neobyčejnému talentu mohl již po roce a půl studia hry na housle složit veřejnou zkoušku. Rodiče jej následně poslali do Vídně, kde dále studoval na konzervatoři Spolku přátel hudby. S Brnem se rozloučil koncertem v roce 1825, kde vystoupil s tvorbou Josefa Maysedera. Mezi roky 1825–1827 studoval hru na housle pod vedením Josefa Böhma a skladbu jej učil Ignác Xaver Ritter ze Seyfriedu. V roce 1827 byl z důvodu porušování školního řádu vyloučen z konzervatoře, nicméně na žádost o znovupřijetí se do Vídně mohl vrátit a pokračovat ve studiu i ve výuce hry na housle. V tomto období se Heinrich Wilhelm Ernst setkal s tvorbou **Niccolo** Paganiniho, který v roce 1828 poprvé vystoupil ve Vídni a hluboce na něj zapůsobil. Ernst se začal pilně věnovat studiu jeho techniky s cílem nastoupit vlastní turné. V roce 1831 začal studovat v Paříži a již po třech letech se jeho velké umělecké turné mohlo uskutečnit. Období mezi roky 1834 – 1850 je obecně považováno za pracovní nejúspěšnější v jeho životě. Ernstova vystoupení měla velký úspěch. Cestoval po celé Evropě, kromě Francie měl mnoho vystoupení také v Holandsku, od roku 1839 se začal pravidelně vracet do Vídně. S velkým ohlasem vystupoval i v Německu, Maďarsku, Polsku, Belgii, Dánsku a v Rusku, v Anglii se nakonec usadil po svatbě s Amélií-Sionou Lévy. V Brně měl celkem devatenáct koncertů, určitý obnos peněz z výdělku pravidelně daroval na dobročinné účely. Poslední roky života byl Heinrich Wilhelm Ernst těžce nemocný. Ani ozdravný pobyt v Nice mu nepomohl v boji s chorobou a na podzim roku 1865 zemřel.

Ernst se stal jedním z nejvýraznějších hudebních interpretů své doby. Hrál s mnoha významnými osobnostmi hudebního světa, např. s Fryderykem Chopinem, Ferencem Lisztem, Felixem Mendelssohnem-Bartholdy nebo s Klárou Schumannovou. Jako jeden z prvních soudobých hudebníků se začal věnovat reprodukci skladeb Josepha **Haydena**, Wolfganga Amadea Mozarta, Ludwiga van Beethovena i Felixe Mendelssohna-**Bartholdy**. V rámci této praktiky se musel opustit virtuosní techniku a přizpůsobit svůj hudební výraz. Typickou je pro Ernsta jeho prstová technika levé ruky, která měla za cíl rozšířit barevnou paletu nástroje a vytvořit plný tón. Ernst stál v čele Beethovenova kvarteta, které bylo velice populární zejména v Anglii. Jeho kolegy byli Joseph Joachim, Henryk Wieniawski a Alfrédo Piatti. Ernstova práce byla oceňována především za hlubokou procítěnost a oduševnělost přednesu, typický sklon k romantismu ve spojení s brilantní technikou hry. Jeho skladba *Poslední růže léta* je obecně považována za jednu z technicky nejnáročnějších skladeb pro housle.

Výběr hudebního díla:

Op. 8 – Dvě nocturna pro housle a klavír.

Op. 10 – Elegie na smrt drahé osoby c moll pro housle a orchestr. (vydáno 1840)

Op. 11 – Fantazie na pochod a romanci Otella de Rosini. (vydáno 1839)

Op. 12 – Concertino D dur pro housle a orchestr. (vydáno 1839)

Op. 13 – Sentimentální Adagio a Rondino pro housle a orchestr. (vydáno 1841)

Op. 15 – Dvě romance bez textu pro housle a klavír. (vydáno 1841)

- Op. 16 – Bolero pro husle a orchestr. (vydáno 1843)
- Op. 17 – Polonéza D dur pro housle a orchestr. (vydáno 1842)
- Op. 18 – Variace na Karneval v Benátkách A dur pro housle a orchestr. (vydáno 1844)
- Op. 18 – Variace na Holandskou národní báseň pro housle a orchestr. (vydáno 1842)
- Op. 19 – Úvod, capriccio a finále z Il Pirata' de Belini pro housle a orchestr. (vydáno 1845)
- Op. 20 – Rondo Papageno.
- Op. 21 – Rondo Papageno B dur pro housle a orchestr. (vydáno 1846)
- Op. 22 – Maďarské melodie A dur pro housle a orchestr. (vydáno 1850)
- Op. 23 – Houslový koncert „Patetický“ fis moll. (vydáno 1851)
- Op. 24 – Jasná fantazie na Proroka Mayerbeera pro housle a orchestr. (vydáno 1851)
- Op. 25 – Šest komorních kusů pro housle a klavír. (vydáno 1850)
- Op. 26 – Veliké capriccio na Schubertova „Krále olší“ pro housle sólo. (vydáno 1854)
- Op. 26 – Smyčcový kvartet. (vydáno 1864)

List alba pro housle a klavír. (vydáno 1844)

Variace na 'I tuoi frequenti palpiti'.

Šest etud o více částech (6 polyfonických studií) pro housle sólo. (vydáno 1865)

Literatura:

I. Lexika

SADIE, Stanley. Ernst, Heinrich Wilhelm. In: *The New Grove dictionary of music and musicians*. Repr. New York: Grove, 1995. s. 238.

ŠTĚDRŇ, Bohumír, Zdenko NOVÁČEK a Gracian ČERNUŠÁK: Ernst, Heinrich Wilhelm. In: *Československý hudební slovník osob a institucí*. 1. vyd. Praha: Státní hudební vydavatelství, 1963. s. 299.

II. Ostatní

Heinrich Wilhelm Ernst. *Heinrich Wilhelm Ernst* [online]. 2016 [cit. 2016-03-14]. Dostupné z: <http://heinrichwilhelmernst.com/>

WILCZKOWSKI, Tobias. *Heinrich Wilhelm Ernst and his Contributions to the Development of Left-hand pizzicato and Harmonics*. Stockholm University, 2011. Diplomová práce. The Department of Musicology and Performance studies. Vedoucí práce Jacob Derkert.

PĚČKA, Jan. *Heinrich Wilhelm Ernst: Paganini z Brna*. Brno: Archiv města Brna, c2007. ISBN 978-80-86736-06-8.

PEČKA, Jan. *H. W. Ernst: Život a dílo romantického houslisty*. Brno, 2001. Disertační práce. Hudební věda FF MU.

Markéta Glosová